

LA BALANÇA FISCAL

DEL SISTEMA DE SEGURETAT SOCIAL CATALÀ AMB L'ADMINISTRACIÓ CENTRAL

Elisenda Paluzie

Departament de Teoria Econòmica i CAEPS,
Universitat de Barcelona.

Guadalupe Souto

Departament d'Economia Aplicada,
Universitat Autònoma de Barcelona.

Cercle d'Estudis
Sobiranistes

ÍNDEX

- 03 INTRODUCCIÓ
- 05 ESTIMACIÓ DE LA BALANÇA DE LA SEGURETAT SOCIAL
- 18 DESCOMPOSICIÓ DE LES CAUSES DEL DÈFICIT DE LA SEGURETAT SOCIAL CATALANA
- 22 CONCLUSIONS
- 24 REFERÈNCIES
- 26 ANNEX I
- 28 ANNEX II

LA BALANÇA FISCAL DEL SISTEMA DE SEGURETAT SOCIAL CATALÀ
AMB L'ADMINISTRACIÓ CENTRAL

INTRODUCCIÓ

Introducció

L'objectiu d'aquest estudi és quantificar la balança fiscal del sistema de Seguretat Social català amb l'Administració central per al període 2004-2007 per posar de manifest que en aquest àmbit Catalunya també pateix un considerable dèficit fiscal amb l'Estat que acaba limitant el nivell de les seves pensions. En els darrers anys, s'han fet diverses estimacions de la balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central.¹ En aquest sentit, la balança fiscal comprèn els ingressos i despeses de l'Estat, els organismes autònoms, els ens públics, la Seguretat Social i les empreses públiques inversores, i per tant inclou la sub-balança de la Seguretat Social, però no sempre els resultats d'aquesta sub-balança s'han fet explícit.

L'estimació realitzada pel Grup de Treball del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya en constitueix l'excepció tenint en compte que desagrega els resultats de la sub-balança de la Seguretat Social per al període 2002-2005. En aquest estudi, s'ha seguit la metodologia proposada per aquest Grup de Treball, i s'ha allargat el període d'anàlisi que arriba fins al 2007. Els resultats pels anys coincidents (2004 i 2005) són molt similars, tot i que en aquesta ocasió s'han analitzat aspectes addicionals. D'una banda, a la imputació territorial dels ingressos, atès que s'ha de partir d'una hipòtesi concreta d'incidència impositiva, s'ha realitzat una anàlisi de sensibilitat dels resultats en relació al supòsit utilitzat inicialment (que les cotitzacions socials a càrrec dels ocupadors són suportades en la mateixa proporció per treballadors i ocupadors). D'altra banda, amb l'objectiu d'esbrinar les causes del saldo fiscal negatiu entre la Seguretat Social catalana i l'estatal, s'ha portat a terme una anàlisi de la descomposició factorial del pes dels ingressos i de les despeses en el PIB.

Les estimacions de balances fiscals són complexes des del punt de vista metodològic. Són, a més, matèria sensible des del punt de vista polític. La qüestió de la sub-balança de la Seguretat Social mereix més atenció de la que ha rebut fins ara, atesa la naturalesa particularment important des del punt de vista social de la despesa en pensions. Aquest estudi es centra, així doncs, en el càlcul de la balança fiscal del sistema de Seguretat Social català amb l'Administració central. Com es deriva de l'estudi aquí present, aquesta balança és també deficitària: el volum d'ingressos aportats per Catalunya a la Seguretat Social és superior als pagaments que Catalunya rep de la Seguretat Social, és a dir que existeix una sortida neta de recursos fiscals (un dèficit fiscal).² Aquest dèficit fiscal provoca que la pensió mitjana a Catalunya no reflecteixi la major productivitat de l'economia del país, així com tampoc s'ajusti al nivell de vida a Catalunya que és significativament superior que la mitjana de l'Estat espanyol.

1. Les estimacions més recents són les de la Fundació Irla (2008), el Grup de treball per a l'actualització de la balança fiscal de Catalunya (2008) i l'Institut de Estudios Fiscales (2008).
2. Des del punt de vista de l'anàlisi econòmica en l'àmbit de la Seguretat Social aquest enfocament és contraintuïtiu: en aquesta situació es parlaria de superàvit de la Seguretat Social catalana en superar els ingressos a les despeses. Ara bé, el que s'analitza aquí és la relació d'aquest territori amb l'administració central, i atès que hi ha una detracció neta de recursos, s'ha de parlar de dèficit.

LA BALANÇA FISCAL DEL SISTEMA DE SEGURETAT SOCIAL CATALÀ
AMB L'ADMINISTRACIÓ CENTRAL

1 ESTIMACIÓ DE LA BALANÇA DE LA SEGURETAT SOCIAL

1. Estimació de la Balança de la Seguretat Social

En aquest estudi es planteja l'obtenció de la balança fiscal de Catalunya amb l'Administració Central a l'àmbit de la protecció social. És a dir, es tracta de comparar els saldos del sistema de Seguretat Social a Catalunya i a la resta de l'Estat.

El sistema de Seguretat Social estatal engloba, en primer lloc, els serveis comuns i les entitats gestores de l'Administració de la Seguretat Social, és a dir:

- a) Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS), que s'encarrega de la gestió de les prestacions econòmiques del sistema.
- b) L'Institut Nacional de Gestió Sanitària (INGESA), antic INSALUD, que s'encarrega de la prestació de serveis sanitaris a Ceuta i Melilla (per la resta de territoris la prestació sanitària la fa la comunitat autònoma corresponent)
- c) L'Institut de la Gent Gran i Serveis Socials (antic IMSERSO), que gestiona els serveis complementaris a les prestacions econòmiques per a la gent gran i en situació de dependència.
- d) L'Institut Social de la Marina (ISM), que gestiona les pensions dels treballadors del mar.
- e) La Tresoreria General de la Seguretat Social (TGSS) que actua com a caixa única, centralitzant tots els cobraments i pagaments de l'Administració de la Seguretat Social.

D'altra banda, les mútues d'Accidents de Treball i Malalties Professionals (ATEP) col·laboren amb l'Administració de la Seguretat Social. Es tracta d'associacions sense ànim de lucre constituïdes pels empresaris que assumeixen una responsabilitat mancomunada. Aquestes mútues són les encarregades de gestionar les pensions d'incapacitat originades per causes professionals (imputables a la feina desenvolupada pel beneficiari). Són autoritzades pel Ministeri de Treball i actuen sota la seva tutela.

Paral·lelament a l'Administració de la Seguretat Social, altres organismes autònoms tenen competències en matèria de protecció social i, per tant, també s'han inclòs dintre del sistema de Seguretat Social objecte d'aquest estudi. En concret, els organismes considerats són:

- a) El Servei Públic d'Ocupació Estatal (SPEE), antic INEM. És un organisme autònom adscrit al Ministeri de Treball que s'encarrega bàsicament de gestionar les prestacions econòmiques d'atur, a banda d'altres funcions complementàries com el foment de la formació dels treballadors.

- b) El Fons de Garantia Salarial (FOGASA), també adscrit al Ministeri de Treball, té com a funció principal garantir als treballadors el cobrament dels seus salaris en cas de desequilibris patrimonials de les empreses (fallida, suspensió de pagaments...). Tanmateix, en les empreses de menys de 25 treballadors, el FOGASA assumeix el 40% del pagament de les indemnitzacions als treballadors en cas d'acomiadament col·lectiu.

Finalment, val a dir que la cobertura social d'una part de treballadors del sector públic és gestionada per mutualitats alienes a l'Administració de la Seguretat Social, però que s'han d'incloure dintre del sistema perquè s'ocupen de la gestió de les prestacions socials del col·lectiu. Concretament existeixen tres mutualitats, cadascuna de les quals ofereix cobertura a diferents subcol·lectius de funcionaris públics:

- a) Mútua de Funcionaris de l'Administració Civil de l'Estat (MUFACE), organisme autònom del Ministeri d'Administracions Públiques, que gestiona les prestacions econòmiques i l'assistència sanitària dels funcionaris de l'administració central de l'Estat.
- b) Mutualitat General Judicial (MUGEJU), organisme autònom adscrit al Ministeri de Justícia, que s'encarrega de la cobertura social dels funcionaris de l'administració de justícia.
- c) Institut Social de les Forces Armades (ISFAS), organisme autònom adscrit al Ministeri de Defensa, que gestiona les pensions i l'assistència sanitària del personal de les forces armades i la guàrdia civil.

Aquest estudi es centra en les prestacions de caràcter contributiu, gestionades tant per la Seguretat Social, com per altres administracions, excloent altre tipus de prestacions de caire assistencial. El sistema es considera contributiu en la mesura en què hom cerca certa correspondència entre les prestacions rebudes i les cotitzacions aportades, tot i que aquest tret general es veu freqüentment condicionat per altres objectius del sistema. D'una banda, existeixen mecanismes de redistribució intrageneracional, com els topalls màxims i mínims de cotització i de pensió, que trenquen o debiliten la relació directa esmentada entre cotitzacions i prestacions.³ D'altra banda, és clar que el finançament via repartiment posa en dubte la possibilitat de respondre al nivell de les prestacions establertes amb aquests criteris contributius. La previsible no sostenibilitat del sistema davant l'envelliment de la població pot motivar reformes que alterin les actuals regles d'accés a la pensió i la seva quantia, donant lloc a una redistribució intergeneracional de la renda. En la darrera dècada, diversos organismes internacionals com la Comissió Europea, el Fons Monetari Internacional i l'OCDE han recomanat reiteradament reformes que compaginin el difícil equilibri entre l'adequació del nivell de les pensions i la sostenibilitat del sistema. Són nombrosos els països que han abordat reformes en aquesta direcció, mentre que a l'Estat espanyol s'han anat fent reformes d'aspectes parcials, amb efectes poc definitius.⁴

És en aquest context que ens proposem avaluar la imputació territorial dels ingressos i despeses públiques en l'àmbit de la Seguretat Social. Aquesta es pot dur a terme sota dos criteris diferents. En primer lloc, el criteri del flux monetari, mitjançant el qual els ingressos i les despeses públiques s'han d'atribuir al lloc on es materialitzen (on resideixen els pagadors o perceptors). En canvi, segons el criteri del flux del benefici, els ingressos s'han d'assignar al territori on resideixen les persones que suporten la càrrega (requereix fer hipòtesis d'incidència impositiva) i les despeses al lloc on resideixen els beneficiaris finals de la despesa (requereix fer hipòtesis d'incidència de la despesa). En el cas concret de la Seguretat Social, atès que la major part de la despesa són prestacions monetàries, per les despeses és coherent adoptar la hipòtesi que els beneficiaris coincideixen amb els perceptors de les prestacions i, per tant, la imputació territorial sota els dos criteris resulta equivalent. No obstant, en el cas dels ingressos si que es farà necessari adoptar alguna hipòtesi d'incidència impositiva, atès que la principal font de finançament del sistema és un impost (les contribucions socials).

3. La redistribució actua també en altres instruments com la relació entre el nombre d'anys cotitzats i el percentatge de la base reguladora rebuda com a pensió i el nombre de salaris passats considerats per tal de calcular la base reguladora.

4. Les Lleis 24/1997, 35/2002, i 40/2007 són les més recents.

1.1. Els ingressos del sistema de Seguretat Social: imputació territorial

Per determinar els ingressos del sistema i, posteriorment, realitzar la seva imputació territorial, s'han utilitzat diverses fonts de dades, com ara les liquidacions anuals dels pressupostos de la Seguretat Social, les liquidacions anuals dels pressupostos dels organismes autònoms, els Informes Estadístics anuals de la TGSS, les memòries anuals de les mutualitats de funcionaris i les memòries anuals de gestió de les mútues ATEP. Al Quadre 1 es mostren els ingressos totals del sistema de la Seguretat Social a l'Estat espanyol, així com els ingressos considerats a la imputació territorial que posteriorment es porta a terme. Com es pot veure, els ingressos analitzats territorialment suposen al voltant del 90% del total. Val a dir que les cotitzacions socials constitueixen la font més important d'ingressos, atès que representen més del 92% del total dels ingressos no financers del sistema, i gairebé el 99% dels ingressos analitzats.

Quadre 1 Ingressos totals i considerats del sistema de Seguretat Social a l'Estat (milions d'euros corrents)

	INGRESSOS TOTALS			
	2004	2005	2006	2007
Capítol 1. Impostos directes	101.331,6	109.176,7	118.273,9	126.784,0
Capítol 2. Impostes indirectes	-	-	-	-
Capítol 3. Taxes i altres ingressos	1.502,5	1.408,6	1.822,9	1.341,4
Capítol 4. Transferències corrents	8.224,9	8.705,0	9.304,8	10.313,2
De l'administració	7.314,6	-	8.245,5	9.212,5
De l'exterior	6,8	-	4,9	-
Altres de l'interior	54,7	-	45,4	49,5
Capítol 5. Ingressos patrimonials	969,6	1.267,5	1.759,9	2.330,7
Capítol 6. Alienació d'inversions reals	62,4	109,0	50,1	32,0
Capítol 7. Transferències de capital	85,7	72,6	88,8	838,4
Ingressos no financers	112.176,7	120.739,4	131.300,3	150.901,7
Capítol 8. Variació d'actius financers	779,5	164,1	782,4	617,0
Capítol 9. Variació de passius financers	-	0,0	0,0	0,0
Ingressos financers	779,5	164,1	782,5	617,0
INGRESSOS TOTALS	112.956,2	120.903,5	132.082,8	151.518,7
	INGRESSOS CONSIDERATS			
	2004	2005	2006	2007
Capítol 1. Impostos directes	101.332	109.176,7	118.273,9	126.784,0
Capítol 2. Impostes indirectes	-	-	-	-
Capítol 3. Taxes i altres ingressos	1.503	1.408,6	1.822,9	1.341,4
Capítol 4. Transferències corrents	55	44,8	45,4	49,5
De l'administració	-	-	-	-
De l'exterior	-	-	-	-
Altres de l'interior	55	45,0	45,4	49,5
Capítol 5. Ingressos patrimonials	-	-	-	-
Capítol 6. Alienació d'inversions reals	-	-	-	-
Capítol 7. Transferències de capital	-	-	-	-
Ingressos no financers	102.889	110.630,1	120.142,2	128.175,0
Capítol 8. Variació d'actius financers	-	-	-	-
Capítol 9. Variació de passius financers	-	-	-	-
Ingressos financers	-	-	-	-
INGRESSOS CONSIDERATS	102.889	110.630,1	120.142,2	128.175,0

a) Les cotitzacions socials

Les cotitzacions socials que graven el factor treball són la principal font de finançament de la Seguretat Social. Es poden considerar un impost afectat en tant que són destinades al pagament de les pensions. Les cotitzacions socials es desglossen, en primer lloc, segons el règim contributiu a la Seguretat Social: règim general (que engloba la major part dels cotitzants) i règims especials de treballadors autònoms, treballadors del sector agrari, treballadors del mar, treballadors de la mineria

del carbó i treballadors de la llar. També es poden desglossar segons la contingència a la qual es destinen: contingències comuns, accidents de treball i malalties professionals, atur, formació professional i cotitzacions al fons de garantia salarial. Les cotitzacions socials són pagades per treballadors i ocupadors, tot i que la distribució de quotes varia segons el règim de cotització i el tipus de contingència. Així per exemple, les cotitzacions per accidents de treball i malalties professionals són pagades en la seva totalitat per l'ocupador, mentre que la resta es reparteixen entre treballador i empresari.

La totalitat de les cotitzacions socials, tret de les corresponents a les mútues de funcionaris, són recaptades per la TGSS, tot i que les corresponents a atur i formació professional són atribuïdes posteriorment com a ingressos del SPEE, i les de FOGASA com a ingressos del propi organisme autònom.

Pel que fa a la imputació territorial, cal esmentar que s'han diferenciat les cotitzacions a càrrec dels empresaris, dels treballadors, dels treballadors autònoms i dels aturats, amb l'objectiu de poder aplicar el criteri del flux del benefici, en el qual la hipòtesi d'incidència és diferent per a cadascun dels tipus. Al Quadre 2 es mostren les dades d'ingressos per cotitzacions del sistema de la Seguretat Social amb aquesta desagregació.

Quadre 2. Cotitzacions socials segons règim i pagador (milions d'euros corrents)

	2004	2005	2006	2007
Règim general (incloent INEM+FOGASA)	76.802,2	82.949,1	90.378,5	96.932,8
quotes d'ocupadors	63.510,7	68.505,8	74.074,5	79.529,4
quotes de treballadors	13.291,5	14.443,4	16.304,1	17.403,4
R.E. treballadors autònoms	8.543,9	8.895,3	9.369,3	9.778,8
quotes d'ocupadors	-	-	-	-
quotes de treballadors	8.543,9	8.895,3	9.369,3	9.778,8
R.E. Agrari	1.294,0	1.255,0	1.356,9	1.394,8
quotes d'ocupadors	265,2	280,7	285,1	286,6
quotes de treballadors	1.028,8	974,3	1.071,8	1.108,1
R.E. treballadors mar	269,1	277,7	291,1	304,4
quotes d'ocupadors	192,6	199,7	209,7	216,6
quotes de treballadors	76,5	78,0	81,4	87,8
R.E. mineria del carbó	205,7	204,9	194,3	194,9
quotes d'ocupadors	91,6	87,4	74,4	70,7
quotes de treballadors	114,1	117,5	120,0	124,2
R.E. treballadors de la llar	273,0	411,2	550,8	490,1
quotes d'ocupadors	173,6	250,6	319,1	288,4
quotes de treballadors	99,4	160,5	231,7	201,7
Accidents de treball i malalties prof.	6.192,7	6.785,0	7.540,0	8.282,3
quotes d'ocupadors per IT	3.536,5	3.954,8	4.373,3	4.598,0
quotes d'ocupadors per IMS	2.656,1	2.830,3	3.166,7	3.684,4
Aturats	5.736,5	6.352,3	6.461,4	7.257,3
quotes a càrrec del SPEE	5.338,3	5.921,1	6.015,1	6.753,9
quotes de treballadors	398,2	431,2	446,3	503,4
Funcionaris (MUFACE, MUGEJU, ISFAS)	2.014,5	2.047,3	2.133,0	2.157,1
aportació de l'Estat	1.634,8	1.651,6	1.721,6	1729,5
quotes de treballadors	379,7	395,7	411,4	427,6
TOTAL COTITZACIONS	101.331,5	109.177,9	118.275,3	126.792,4

a.1) Cotitzacions socials del règim general

A càrrec dels assalariats

Segons l'enfocament del flux monetari, la imputació territorial de les contribucions socials dels treballadors es farà d'acord amb el lloc on s'ha desenvolupat el fet econòmic que ha originat la remuneració salarial. Així doncs, l'indicador més adient és la recaptació obtinguda en cada territori. Segons el criteri del flux del benefici, la hipòtesi d'incidència més acceptada per la teoria és que les cotitzacions a càrrec dels treballadors assalariats són suportades íntegrament per ells mateixos. El criteri d'imputació territorial seria doncs la residència dels treballadors, que es pot aproximar mitjançant

la recaptació en cada territori. Per tant, la imputació territorial dels ingressos per cotitzacions socials a càrrec dels assalariats resultarà la mateixa sota qualsevol dels dos criteris.

Les fonts d'informació utilitzades per fer la imputació territorial han estat principalment els informes estadístics anuals de la TGSS, que contenen la desagregació provincial de la recaptació de cotitzacions socials totals per a cada règim, juntament amb els informes de liquidació d'ingressos de la Seguretat Social.

A càrrec dels ocupadors

De la mateixa manera que en el cas de les cotitzacions del treballadors, segons el criteri del flux monetari, les cotitzacions socials a càrrec dels empresaris s'han d'assignar al territori on ha tingut lloc el fet econòmic que ha originat la corresponent remuneració dels assalariats. De manera que en aquest cas també s'ha utilitzat com a indicador la recaptació a Catalunya per aquest concepte.

No obstant, l'aplicació del criteri del flux del benefici implica diferències. En primer lloc s'ha d'establir algun tipus d'hipòtesi d'incidència impositiva (determinar qui suporta realment la càrrega, ja que és possible que l'empresari la traslladi cap enrere -als assalariats, via reducció de salaris- o fins i tot cap endavant -als consumidors dels béns que produeix via increments de preus-).

La revisió de l'evidència empírica al respecte no aporta resultats concloents, i tant es poden trobar anàlisis en què s'hi observa una translació gairebé completa de la càrrega cap als assalariats (Herce, 1996) com el contrari (Melguizo, 2007). Per això en aquest estudi, i continuant amb el mateix procediment emprat pel grup de treball per a l'actualització de la balança fiscal de Catalunya del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, s'ha decidit treballar amb la hipòtesi que el 50% de les cotitzacions a càrrec dels ocupadors són suportades realment per ells, mentre que el 50% restant es trasllada cap als assalariats. La part suportada pels empresaris s'imputa territorialment d'acord amb l'excedent brut d'explotació (EBE), mentre que per a la part suportada pels assalariats es fa servir la recaptació en cada territori com a aproximació de la residència dels treballadors. A l'apèndix I analitzem la sensibilitat dels resultats per a aquesta hipòtesi.

De nou les fonts d'informació utilitzades han estat els informes estadístics anuals de la TGSS, així com els informes de liquidació d'ingressos de la Seguretat Social.

a.2) Cotitzacions a càrrec dels treballadors del règim especial d'autònoms

El criteri d'imputació territorial de les cotitzacions a càrrec dels treballadors autònoms ha estat la recaptació en cada territori, tant segons el criteri del flux monetari com segons el flux del benefici. En el segon cas, no s'ha considerat la possibilitat que els autònoms traslladin una part de la càrrega impositiva de les cotitzacions via increments de preus dels seus productes per considerar que, majoritàriament, aquests operen en mercats locals o regionals. La informació sobre la recaptació territorial s'ha obtingut dels informes estadístics anuals de la TGSS.

a.3) Cotitzacions socials d'altres règims especials

Per a la resta de règims especials de la Seguretat Social, s'han fet servir els mateixos criteris d'imputació territorial utilitzats en el règim general, atès que les cotitzacions es reparteixen també entre treballadors i ocupadors. En algun cas, per a l'aplicació del criteri del flux del benefici, la part a càrrec dels empresaris s'ha imputat utilitzant indicadors més precisos del sector afectat. És el cas del sector agrari, on enlloc de l'EBE s'ha fet servir l'EBE del subsector agricultura, ramaderia, caça i silvicultura. Tota la informació necessària sobre la recaptació territorial la proporcionen els informes estadístics de la TGSS.

a.4) Cotitzacions per accidents de treball i malalties professionals

Les quotes per accidents de treball i malalties professionals són exclusivament a càrrec dels ocupadors, i la seva recaptació s'atribueix a les mútues d'accidents de treball i malalties professionals. Atès que la seva totalitat és a càrrec dels empresaris, la seva imputació territorial es fa aplicant els mateixos criteris que les quotes a càrrec dels ocupadors del règim general i la resta de règims especials. Les memòries de gestió anual de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals contenen la distribució provincial de la recaptació.

a.5) Cotitzacions dels aturats

Segons el criteri del flux monetari, les cotitzacions a càrrec dels aturats s'hauran d'imputar al territori on es paguen les prestacions d'atur associades a aquestes cotitzacions. Aquestes dades es troben disponibles a nivell provincial en els informes estadístics anuals de la TGSS. Si s'adopta el criteri del flux de benefici s'ha d'establir alguna hipòtesi d'incidència d'aquestes cotitzacions. En aquest estudi, s'ha optat per considerar que són els propis aturats els que suporten tota la càrrega i, per tant, la recaptació a cada territori també serà l'indicador adequat. És a dir, la imputació territorial resulta la mateixa amb qualsevol dels dos criteris.

a.6) Cotitzacions dels funcionaris a MUFACE, MUGEJU i ISFAS

Els funcionaris de la administració central de l'estat, els de l'administració de justícia i les forces armades són coberts per mutualitats específiques en comptes de la Seguretat Social. Una part d'aquestes cotitzacions es aportada pels propis funcionaris i l'altra per l'estat. D'acord amb el criteri del flux monetari, el criteri d'assignació territorial d'aquestes contribucions ha de ser el de la ubicació geogràfica dels funcionaris. Atès que no es disposa de la distribució territorial de la recaptació d'aquestes mútues, s'ha optat per imputar els ingressos en proporció al nombre d'afiliats a les mateixes a cada comunitat autònoma. Aquesta informació la proporcionen les memòries anuals de les mutualitats corresponents.

Atenent al criteri del flux del benefici, de nou s'ha d'establir una hipòtesi d'incidència de les cotitzacions socials pagades per treballadors i Estat. Donades les característiques específiques del sector, s'ha considerat que la càrrega d'aquestes cotitzacions recau enterament sobre els propis treballadors. De manera que la imputació de la part d'ingrés corresponent al territori català s'ha fet igual que amb el criteri del flux monetari, proporcionalment al nombre d'afiliats a Catalunya respecte del total estatal.

b) Altres ingressos del sistema de Seguretat Social

A part de les cotitzacions socials, s'han considerat per a la territorialització altres possibles ingressos no financers del sistema de Seguretat Social (veure Quadre 1.1), concretament els capítols 3 (taxes i altres ingressos) i 4 (transferències corrents). S'ha de dir que la importància d'aquests capítols d'ingrés és molt petita en comparació amb les cotitzacions socials (representen menys d'un 2% per a tots els anys considerats). A més a més, no es disposa de cap indicador de la seva territorialització. És per això que la seva imputació territorial a Catalunya s'ha fet utilitzant un indicador general de l'activitat econòmica, concretament el producte interior brut (PIB).

c) Resultats

Al Quadre 3 es mostren els resultats de la territorialització dels ingressos del sistema de la Seguretat Social, segons el criteri del flux monetari i el del flux del benefici.

Quadre 3. Imputació territorial dels ingressos del sistema de Seguretat Social
(milions d'euros corrents)

FLUX MONETARI	CATALUNYA				RESTA ESTAT			
	2004	2005	2006	2007	2004	2005	2006	2007
Règim general	15.276,4	16.422,8	17.807,1	19.121,4	61.525,8	66.526,3	72.571,4	77.811,4
quotes d'ocupadors	12.632,1	13.562,7	14.700,3	15.768,7	50.878,6	54.943,1	59.374,2	63.760,7
quotes de treballadors	2.644,3	2.860,1	3.106,8	3.352,7	10.647,2	11.583,2	13.197,2	14.050,7
R.E. treballadors autònoms	1.581,0	1.690,5	1.776,5	1.855,0	6.962,8	7.204,8	7.592,8	7.923,8
quotes d'ocupadors	-	-	-	-	-	-	-	-
quotes de treballadors	1.581,0	1.690,5	1.776,5	1.855,0	6.962,8	7.204,8	7.592,8	7.923,8
R.E. Agrari	61,0	61,3	63,3	66,0	1.233,0	1.193,7	1.293,6	1.328,8
quotes d'ocupadors	13,4	14,8	14,4	14,4	251,8	266,0	270,8	272,2
quotes de treballadors	47,6	46,6	48,9	51,5	981,2	927,7	1.022,9	1.056,6
R.E. treballadors mar	28,3	30,2	32,0	34,7	240,7	247,5	259,1	269,7
quotes d'ocupadors	20,4	21,7	23,1	24,8	172,2	177,9	186,6	191,8
quotes de treballadors	7,9	8,5	8,8	9,9	68,5	69,6	72,5	77,9
R.E. mineria del carbó	2,1	2,3	2,2	2,1	203,6	202,6	192,1	192,8
quotes d'ocupadors	0,9	1,0	0,8	0,8	90,7	86,3	73,5	69,9
quotes de treballadors	1,1	1,2	1,3	1,3	113,0	116,3	118,6	122,9
R.E. treballadors de la llar	52,2	75,4	110,0	93,2	220,8	335,7	440,9	396,9
quotes d'ocupadors	33,2	46,0	63,7	54,8	140,4	204,6	255,4	233,5
quotes de treballadors	19,0	29,5	46,3	38,3	80,4	131,1	185,4	163,4
Accidents de treball i malat. prof.	1.155,2	1.257,7	1.381,5	1.518,9	5.037,5	5.527,3	6.158,4	6.763,4
quotes d'ocupadors per IT	659,7	702,1	770,6	847,0	2.876,8	3.252,7	3.602,7	3.751,0
quotes d'ocupadors per IMS	495,5	555,7	610,9	671,9	2.160,7	2.274,6	2.555,7	3.012,4
Aturats	1.202,3	1.352,8	1.428,9	1.494,8	4.534,1	4.999,5	5.032,5	5.762,5
quotes a càrrec del SPEE	1.118,9	1.261,0	1.330,2	1.391,1	4.219,4	4.660,1	4.684,9	5.362,8
quotes de treballadors	83,5	91,8	98,7	103,7	314,7	339,4	347,6	399,7
R.E. funcionaris	176,3	176,7	183,6	194,8	1.838,2	1.870,6	1.949,4	1.962,3
aportació de l'Estat	141,2	140,0	145,5	156,2	1.493,6	1.511,6	1.576,1	1.573,3
quotes de treballadors	35,1	36,7	38,1	38,6	344,6	359,0	373,3	389,0
TOTAL COTITZACIONS	19.534,9	21.069,8	22.785,0	24.380,9	81.796,7	88.108,1	95.490,3	102.411,5
TAXES I ALTRES INGRESSOS	282,6	263,5	341,1	250,9	1.219,9	1.145,1	1.481,7	1.090,5
TRANSFERÈNCIES	10,3	8,4	8,5	9,3	44,4	36,4	36,9	40,3
TOTAL INGRESSOS S. SOCIAL	19.827,8	21.341,7	23.134,6	24.641,1	83.061,0	89.289,6	97.008,9	103.542,3

FLUX BENEFICI	CATALUNYA				RESTA ESTAT			
	2004	2005	2006	2007	2004	2005	2006	2007
Règim general	14.862,6	15.962,1	17.336,9	18.544,5	61.939,6	66.987,0	73.041,6	78.388,3
quotes d'ocupadors	12.218,3	13.102,0	14.230,1	15.191,8	51.292,4	55.403,8	59.844,4	64.337,5
quotes de treballadors	2.644,3	2.860,1	3.106,8	3.352,7	10.647,2	11.583,2	13.197,2	14.050,7
R.E. treballadors autònoms	1.581,0	1.690,5	1.776,5	1.855,0	6.962,8	7.204,8	7.592,8	7.923,8
quotes d'ocupadors	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
quotes de treballadors	1.581,0	1.690,5	1.776,5	1.855,0	6.962,8	7.204,8	7.592,8	7.923,8
R.E. Agrari	67,8	68,4	70,6	86,7	1.226,2	1.186,6	1.286,3	1.308,1
quotes d'ocupadors	20,2	21,9	21,7	35,2	245,0	258,9	263,4	251,5
quotes de treballadors	47,6	46,6	48,9	51,5	981,2	927,7	1.022,9	1.056,6
R.E. treballadors mar	26,3	28,4	30,0	42,2	242,8	249,3	261,1	262,2
quotes d'ocupadors	18,3	19,9	21,1	32,3	174,3	179,7	188,6	184,3
quotes de treballadors	7,9	8,5	8,8	9,9	68,5	69,6	72,5	77,9
R.E. mineria del carbó	10,1	10,2	8,7	8,2	195,6	194,7	185,7	186,7
quotes d'ocupadors	9,0	9,0	7,3	6,8	82,6	78,4	67,0	63,8
quotes de treballadors	1,1	1,2	1,3	1,3	113,0	116,3	118,6	122,9
R.E. treballadors de la llar	51,7	75,5	107,5	92,1	221,3	335,7	443,4	397,9
quotes d'ocupadors	32,7	46,0	61,2	53,8	140,9	204,6	257,9	234,6
quotes de treballadors	19,0	29,5	46,3	38,3	80,4	131,1	185,4	163,4
Accidents de treball i E.P.	1.165,4	1.278,1	1.409,8	1.542,0	5.027,3	5.506,9	6.130,2	6.740,4
quotes d'ocupadors per IT	665,6	745,0	817,7	856,0	2.871,0	3.209,8	3.555,6	3.741,9
quotes d'ocupadors per IMS	499,9	533,1	592,1	685,9	2.156,3	2.297,1	2.574,6	2.998,4
Aturats	1.202,3	1.352,8	1.428,9	1.494,8	4.534,1	4.999,5	5.032,5	5.762,5
quotes a càrrec del SPEE	1.118,9	1.261,0	1.330,2	1.391,1	4.219,4	4.660,1	4.684,9	5.362,8
quotes de treballadors	83,5	91,8	98,7	103,7	314,7	339,4	347,6	399,7
R.E. funcionaris	176,3	176,7	183,6	194,8	1.838,2	1.870,6	1.949,4	1.962,3
aportació de l'Estat	141,2	140,0	145,5	156,2	1.493,6	1.511,6	1.576,1	1.573,3
quotes de treballadors	35,1	36,7	38,1	38,6	344,6	359,0	373,3	389,0
TOTAL COTITZACIONS	19.143,6	20.642,8	22.352,4	23.860,3	82.187,9	88.535,0	95.922,9	102.932,1
TAXES I ALTRES INGRESSOS	282,6	263,5	341,1	250,9	1.219,9	1.145,1	1.481,7	1.090,5
TRANSFERÈNCIES	10,3	8,4	8,5	9,3	44,4	36,4	36,9	40,3
TOTAL INGRESSOS S. SOCIAL	19.436,5	20.914,7	22.702,0	24.120,5	83.452,3	89.716,5	97.441,5	104.062,8

1.2. Les despeses del sistema de Seguretat Social: Imputació territorial

A continuació es presenten les despeses del sistema de Seguretat Social a Espanya. Les fonts de dades utilitzades han estat els informes de liquidació dels pressupostos de despesa de la Seguretat Social, i de la resta d'organismes autònoms i mútues (SPEE, FOGASA, MUFACE, MUGEJU i ISFAS), així com els informes estadístics de la TGSS, els informes anuals de gestió de les mútues ATEP i les memòries anuals de FOGASA i de les mútues de funcionaris (MUFACE, MUGEJU i ISFAS). Com en el cas dels ingressos, no s'imputen territorialment les operacions financeres.

Quadre 4 Despeses totals i considerades del sistema de Seguretat Social a l'Estat (milions d'euros corrents)

	DESPESES TOTALS			
	2004	2005	2006	2007
Capítol 1. Despeses de personal	2.191,5	2.311,5	2.490,7	2.549,7
Capítol 2. Despeses corrents en bens i serveis	2.743,8	2.876,2	3.129,5	3.205,3
Capítol 3. Despeses financeres	65,1	15,5	6,3	7,2
Capítol 4. Transferències corrents	94.002,7	100.825,5	108.113,4	116.927,8
Capítol 5. Fons de contingència	-	-	-	-
Capítol 6. Inversions reals	403,4	460,8	504,0	511,4
Capítol 7. Transferències de capital	31,7	25,5	86,3	764,7
Despeses no financeres	99.438,2	106.515,0	114.330,2	123.966,2
Capítol 8. Actius financers	10.655,0	9.394,5	10.531,2	11.147,9
Capítol 9. Passius financers	78,1	77,4	77,3	770,2
Despeses financeres	10.733,1	9.471,9	10.608,5	11.918,1
DESPESES TOTALS	110.171,3	115.986,9	124.938,7	135.884,3
	DESPESES CONSIDERADES			
	2004	2005	2006	2007
Capítol 1. Despeses de personal	2.191,5	2.311,5	2.490,7	2.549,7
Capítol 2. Despeses corrents en bens i serveis	2.743,8	2.876,2	3.129,5	3.205,3
Capítol 3. Despeses financeres	65,1	15,5	6,3	7,2
Capítol 4. Transferències corrents	94.002,7	100.825,5	108.113,4	116.927,8
Capítol 5. Fons de contingència	-	-	-	-
Capítol 6. Inversions reals	403,4	460,8	504,0	511,4
Capítol 7. Transferències de capital	31,7	25,5	86,3	764,7
Despeses no financeres	99.438,2	106.515,0	114.330,2	123.966,2
Capítol 8. Actius financers	-	-	-	-
Capítol 9. Passius financers	-	-	-	-
Despeses financeres	-	-	-	-
DESPESES CONSIDERADES	99.438,2	106.515,0	114.330,2	123.966,2

Com es pot comprovar a través del Quadre 4, les despeses del sistema de Seguretat Social són, majoritàriament, transferències a individus (representen al voltant del 95% de la despesa no financera). És a dir, coincideixen els perceptors de la despesa amb els seus beneficiaris. És per això que en aquest cas, a diferència de quan es tractava la territorialització dels ingressos, els criteris del flux monetari i del flux del benefici són coincidents.

a) Despesa de la Tresoreria de la Seguretat Social i les entitats gestores

La TGSS, en actuar com a caixa única de l'Administració de la Seguretat Social, centralitza la major part de la despesa del sistema. El Ministeri de Treball i Immigració, mitjançant la Secretaria d'Estat de la Seguretat Social, publica anualment la distribució territorial, a nivell provincial, de la despesa d'aquest organismes. Així doncs, no és necessari realitzar cap tipus d'estimació i es treballa directament amb les dades reals.

b) Mútues d'Accidents de Treball i Malalties Professional

No es disposa de dades de la distribució territorial de la despesa d'aquestes mútues. Per imputar la part de la despesa corresponent a Catalunya s'ha seguit el següent procediment. En primer lloc, la despesa corresponent als capítols 1 (despeses de personal), 2 (despeses corrents en bens i serveis), 3 (despeses financeres) i 6 (inversions reals), s'ha imputat proporcionalment a les quotes d'accidents de treball i malalties professionals que aporta Catalunya a la Tresoreria General de la Seguretat Social –la font són les memòries anuals de la TGSS. En el cas de la despesa del capítol 4 (transferències corrents) la imputació s'ha realitzat en funció del percentatge d'accidents de treball i malalties professionals que es produeixen a Catalunya en relació als que succeeixen a la resta de l'Estat –les dades són proporcionades a les memòries anuals de les Mútues d'Accidents de Treball i Malalties Professionals.

c) Servei Públic d'Ocupació (SPEE)

Tampoc en aquest cas es disposa d'informació de la despesa territorialitzada. El criteri d'imputació que s'ha fet servir, tenint en compte que la major part de la despesa són prestacions d'atur, és el nombre de beneficiaris d'aquestes prestacions a Catalunya en relació al total de l'Estat.

d) Fons de Garantia Salarial (FOGASA)

Es disposa de les dades territorialitzades de les prestacions socials d'aquest organisme (a les memòries anuals de FOGASA), que suposen al voltant del 95% de la seva despesa. És per això que el capítol 4 (transferències corrents) s'ha imputat territorialment en proporció a les dades de prestacions socials pagades a Catalunya. Per a la resta de capítols s'ha fet servir un indicador general, com ara la remuneració d'assalariats a Catalunya en relació a l'Estat.

e) Mútues de Funcionaris (MUFACE, MUGEJU, ISFAS)

Les mutualitats de funcionaris no proveeixen només prestacions econòmiques, sinó que a més a més s'encarreguen de l'assistència sanitària dels seus afiliats, tot i que aquest segon programa és menys important en termes de despesa que el primer. No es disposa de la despesa territorialitzada per cap de les tres mútues de funcionaris. La imputació de la part corresponent a Catalunya s'ha fet de la mateixa manera en els tres casos. En primer lloc, quant a la despesa sanitària s'ha triat com a criteri d'imputació la proporció de despesa farmacèutica que cadascuna de les mútues realitza a Catalunya en relació a l'Estat (les dades són proporcionades a les memòries anuals de cadascuna de les mutualitats). Per a les prestacions econòmiques, el criteri d'imputació ha estat el nombre de titulars i beneficiaris residents a Catalunya.

Al Quadre 5 es mostren les dades de despesa del sistema de Seguretat Social a Catalunya, així com a la resta de l'Estat.

Quadre 5. Imputació territorial de les despeses del sistema de Seguretat Social

(milions d'euros corrents)

	CATALUNYA				RESTA ESTAT			
	2004	2005	2006	2007	2004	2005	2006	2007
Tresoreria General Seguretat Social								
Capítol 1. Despeses de personal	111,4	120,3	119,9	122,8	1.010,7	1.050,5	1.077,6	1.128,0
Capítol 2. Despeses corrents	25,4	40,1	39,7	40,1	571,1	534,7	576,1	631,8
Capítol 3. Despeses financeres	0,0	0,0	0,0	0,0	63,1	13,3	4,0	4,1
Capítol 4. Transferències corrents	13.024,4	13.959,8	14.900,6	16.056,7	59.121,4	63.172,8	67.483,2	73.064,2
Capítol 5. Fons de contingència	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Capítol 6. Inversions reals	4,1	2,8	3,7	8,7	237,8	287,2	298,0	285,1
Capítol 7. Transferències de capital	0,0	0,0	0,0	0,0	30,2	23,7	82,3	46,1
Total TGSS	13.165,3	14.123,0	15.063,8	16.228,3	61.034,2	65.082,0	69.521,3	75.159,2
Mútues Accidents Treb. i Malalt. Prof.								
Capítol 1. Despeses de personal	147,8	157,7	179,9	181,4	614,8	664,4	769,5	762,9
Capítol 2. Despeses corrents	185,1	208,3	237,6	230,2	770,0	877,8	1.016,0	968,1
Capítol 3. Despeses financeres	0,4	0,4	0,4	0,6	1,5	1,8	1,8	2,5
Capítol 4. Transferències corrents	332,5	352,0	343,1	390,5	2.646,7	2.941,8	3.260,5	3.710,8
Capítol 5. Fons de contingència	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Capítol 6. Inversions reals	25,7	27,4	31,4	36,2	107,0	115,5	134,4	152,4
Capítol 7. Transferències de capital	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	2,1	712,8
Total Mútues AT i MP	691,6	745,9	792,4	838,8	4.140,0	4.601,3	5.184,2	6.309,5
Servei Públic d'Ocupació Estatal								
Capítol 1. Despeses de personal	29,8	31,1	34,7	36,0	151,0	158,5	180,2	188,5
Capítol 2. Despeses corrents	8,9	9,8	10,6	12,2	45,0	50,0	55,0	64,0
Capítol 3. Despeses financeres	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1	0,0	0,0	0,0
Capítol 4. Transferències corrents	2.937,4	3.181,3	3.385,0	3.598,7	14.899,6	16.189,0	17.599,0	18.848,9
Capítol 5. Fons de contingència	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Capítol 6. Inversions reals	3,2	3,2	4,8	3,1	16,0	16,2	24,7	16,2
Capítol 7. Transferències de capital	0,3	0,3	0,3	0,9	1,3	1,5	1,6	5,0
Total SPEE	2.979,5	3.225,8	3.435,3	3.650,9	15.113,1	16.415,2	17.860,5	19.122,6
Fons de Garantia Salarial								
Capítol 1. Despeses de personal	2,4	2,4	2,4	2,4	10,1	10,2	10,2	10,4
Capítol 2. Despeses corrents	0,8	0,7	0,9	0,9	3,4	3,1	3,9	3,7
Capítol 3. Despeses financeres	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Capítol 4. Transferències corrents	84,5	63,8	89,4	105,8	193,2	168,2	222,7	274,7
Capítol 5. Fons de contingència	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Capítol 6. Inversions reals	0,2	0,1	0,1	0,1	0,9	0,2	0,2	0,5
Capítol 7. Transferències de capital	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Total FOGASA	87,8	67,0	92,7	109,2	207,6	181,8	237,1	289,3
Mútues de Funcionaris								
Capítol 1. Despeses de personal	7,5	7,6	7,6	9,5	106,1	108,9	108,8	107,9
Capítol 2. Despeses corrents	68,5	70,6	73,4	94,1	1.065,5	1.081,0	1.116,4	1.160,3
Capítol 3. Despeses financeres	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Capítol 4. Transferències corrents	45,9	48,2	50,5	65,1	717,1	748,5	779,5	812,4
Capítol 5. Fons de contingència	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Capítol 6. Inversions reals	0,5	0,5	0,4	0,7	7,9	7,7	6,3	8,2
Capítol 7. Transferències de capital	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Total Mútues funcionaris	122,5	126,9	131,9	169,4	1.896,6	1.946,1	2.011,0	2.088,9
SISTEMA SEGURETAT SOCIAL								
Capítol 1. Despeses de personal	298,8	319,1	344,5	352,0	1.892,7	1.992,5	2.146,3	2.197,7
Capítol 2. Despeses corrents	288,7	329,5	362,1	377,5	2.455,1	2.546,7	2.767,4	2.827,9
Capítol 3. Despeses financeres	0,4	0,4	0,4	0,6	64,7	15,1	5,8	6,6
Capítol 4. Transferències corrents	16.424,7	17.605,1	18.768,5	20.216,7	77.578,0	83.220,3	89.344,9	96.711,1
Capítol 5. Fons de contingència	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Capítol 6. Inversions reals	33,7	34,0	40,3	48,9	369,6	426,8	463,7	462,5
Capítol 7. Transferències de capital	0,3	0,3	0,3	0,9	31,5	25,2	86,0	763,8
Total sistema Seguretat Social	17.046,6	18.288,5	19.516,1	20.996,6	82.391,6	88.226,6	94.814,0	102.969,5

1.3. Balança fiscal del sistema de Seguretat Social de Catalunya amb l'Administració Central

Al Quadre 6 es presenten resumides les dades del saldo del sistema de Seguretat Social a Catalunya i a la resta de l'Estat, segons els criteris del flux monetari i del flux del benefici.

Quadre 6 Saldo del Sistema de la Seguretat Social: Catalunya vs resta de l'Estat

(en milions d'euros)

	flux monetari				flux benefici			
	CATALUNYA				CATALUNYA			
	Ingressos	Despeses	Saldo	Saldo (%PIB)	Ingressos	Despeses	Saldo	Saldo (%PIB)
2004	19.827,8	17.046,6	-2.781,1	-1,76%	19.436,5	17.046,6	-2.389,9	-1,51%
2005	21.341,7	18.288,5	-3.053,2	-1,81%	20.914,7	18.288,5	-2.626,2	-1,55%
2006	23.134,6	19.516,1	-3.618,5	-1,97%	22.702,0	19.516,1	-3.185,8	-1,73%
2007	24.641,1	20.996,6	-3.644,4	-1,85%	24.120,5	20.996,6	-3.123,9	-1,59%
	RESTA ESTAT				RESTA ESTAT			
	Ingressos	Despeses	Saldo	Saldo (%PIB)	Ingressos	Despeses	Saldo	Saldo (%PIB)
2004	83.061,0	82.391,6	-669,4	-0,10%	83.452,3	82.391,6	-1.060,7	-0,16%
2005	89.289,6	88.226,5	-1.063,0	-0,14%	89.716,5	88.226,5	-1.490,0	-0,20%
2006	97.008,9	94.814,0	-2.194,9	-0,27%	97.441,5	94.814,0	-2.627,5	-0,33%
2007	103.542,3	102.969,5	-572,7	-0,07%	104.062,8	102.969,5	-1.093,3	-0,13%

Com es pot comprovar, tant en el cas català com a la resta de l'Estat, durant els anys considerats les despeses són inferiors als ingressos del sistema. Però, clarament, el saldo es molt més favorable en el cas català, estant molt a prop de l'equilibri per la resta de l'Estat. El dèficit fiscal en relació a la Seguretat Social segons el criteri del flux monetari va ser l'any 2004 de 2.781 milions d'euros, el que suposava l'1,76% del PIB de Catalunya, i el 14% dels ingressos aportats. L'any 2007 el dèficit passa a ser de 3.644 milions d'euros, el que suposa l'1,85% del PIB de Catalunya i el 14,8% dels ingressos aportats. En termes de mitjana del període 2004-2007, el dèficit fiscal en aquest àmbit es situa en 3.274 milions d'euros, el que suposa l'1,84% del PIB català i el 14,7% dels ingressos aportats.

Mitjançant el criteri del flux del benefici, el dèficit fiscal amb la Seguretat Social el darrer any del període analitzat (2007) és de 3.124 milions d'euros, el que suposa l'1,59% del PIB de Catalunya i el 13% dels ingressos aportats. En termes de mitjana del període 2004-2007, el dèficit fiscal segons aquest criteri es situa en 2.831 milions d'euros, el que suposa l'1,6% del PIB català i el 13% dels ingressos aportats.

Val a dir que els saldos fiscals obtinguts vénen condicionats per l'existència d'un dèficit (superàvit) públic total a nivell estatal, que dona lloc a una millor (pitjor) balança per a totes les Comunitats Autònomes. És per això que resulta convenient analitzar l'efecte de neutralitzar el dèficit o superàvit públic, obtenint una estimació del que seria un saldo estructural, independent de la situació cíclica de l'Economia. Hi ha diferents mètodes per implementar l'estimació del saldo neutralitzat. En aquest estudi optem per igualar els ingressos a les despeses, mitjançant un ajust dels ingressos a la baixa (a l'alça) en cas de superàvit (dèficit) total.⁵ Aquest enfocament resulta especialment adient en el cas del sistema de pensions, on les despeses són molt estables al llarg de cicle econòmic. Els resultats encara són més il·lustratius, com es deriva del Quadre 7. En aquest cas la resta de l'Estat presenta ja un dèficit en el sistema de prestacions contributives en els anys 2005 a 2007, que no farà més que agreujar-se de cara a la crisi iniciada el 2008.

5. En concret es passa d'un augment dels ingressos del 0,8% l'any 2004 en què hi ha dèficit públic, a una reducció del 2,4%, del 4,4%, i del 5,4% respectivament els tres anys següents, en què hi ha superàvit.

Quadre 7. Saldo del sistema de Seguretat Social amb neutralització del dèficit/superàvit públic: Catalunya vs resta de l'Estat (en % del PIB)

	flux monetari		flux benefici	
	CATALUNYA		CATALUNYA	
	Saldo	Saldo (%PIB)	Saldo	Saldo (%PIB)
2004	-2.956,2	-1,87%	-2.561,5	-1,62%
2005	-2.531,5	-1,50%	-2.114,9	-1,25%
2006	-2.594,6	-1,41%	-2.181,1	-1,19%
2007	-2.318,6	-1,18%	-1.826,1	-0,93%
	RESTA ESTAT		RESTA ESTAT	
	Saldo	Saldo (%PIB)	Saldo	Saldo (%PIB)
2004	-1.403,1	-0,21%	-1.797,8	-0,26%
2005	1.119,9	0,15%	703,3	0,10%
2006	2.098,4	0,26%	1.684,9	0,21%
2007	4.998,4	0,59%	4.505,8	0,53%

En aquest sentit, la dotació del fons de reserva de la Seguretat social de l'Estat espanyol sense els ingressos procedents de les contribucions pagades des de Catalunya hagués ascendit únicament a 4.500 milions d'euros per al període 2004-2007.

LA BALANÇA FISCAL DEL SISTEMA DE SEGURETAT SOCIAL CATALÀ
AMB L'ADMINISTRACIÓ CENTRAL

2 DESCOMPOSICIÓ DE LES CAUSES DEL DÈFICIT DE LA SEGURETAT SOCIAL CATALANA

2. Descomposició de les causes del dèficit de la Seguretat Social catalana

Per tal d'esbrinar les causes del saldo fiscal negatiu entre la Seguretat Social catalana i l'estatal, resulta d'interès realitzar una descomposició factorial dels ingressos i les despeses del sistema. El sistema de pensions contributives es finança bàsicament amb ingressos per cotitzacions socials (IC), tot i que té altres fons d'ingressos (AI) que suposen un 10% del total (IT). Els ingressos per cotitzacions es poden expressar com el producte del salari mitjà (w), la taxa de cotització mitjana (τ), i el número de cotitzants o ocupats (L). D'altra banda, la despesa es concentra en la despesa en pensions (DP), mentre que hi ha un 5% d'altres despeses (AD). La despesa en pensions es pot desglossar com el producte del nombre de pensions (NP) per la seva corresponent pensió mitjana (pm).⁶

$$\begin{aligned}IT &= AI + IC = AI + w \cdot \tau \cdot L \\DT &= AD + DP = AD + NP \cdot pm\end{aligned}\quad [1]$$

Per discutir la sostenibilitat del sistema resulta útil expressar ambdues magnituds en relació al PIB, descomposant el PIB en el producte entre ocupats (L) i la productivitat mitjana (h). En el cas de les pensions de jubilació, les més afectades per l'envelliment, introduint a la banda de la despesa la població major de 65 anys, la població en edat de treballar i la població activa, podem reescriure l'equació [1] com⁷

$$\begin{aligned}\frac{IC}{PIB} &= \frac{w \cdot \tau \cdot L}{h \cdot L} \\ \frac{DP}{PIB} &= D \cdot \frac{1}{TP \cdot TO} \cdot C \cdot R\end{aligned}\quad [2]$$

on TP i TO són les taxes de participació i d'ocupació respectivament, la darrera definida respecte a la població activa; D és la taxa de dependència o ràtio entre la població major de 65 anys i la població en edat de treballar; C és la taxa de cobertura, obtinguda com a relació entre el nombre de pensions i la població major de 65 anys; i, finalment, R és la taxa de reemplaçament o ràtio entre la pensió mitjana i la productivitat mitjana.¹

Per la banda dels ingressos, l'equació [2] mostra que si bé els ingressos poden variar considerablement per canvis en el nivell de ocupació, el seu pes en el PIB és molt estable, ja que afecta tant al numerador com al denominador. També és així en el cas dels canvis demogràfics, ja que el sector de població és el mateix al numerador i al denominador. En canvi el pes de la despesa en el PIB depèn tant de l'evolució de la estructura per edats de la població –els grups de població del numerador i el denominador són molt diferents– com de l'evolució del mercat de treball –que només afecta al PIB, al denominador. Si bé aquesta descomposició reflecteix molt bé els factors que afecten a la sostenibilitat del sistema, val a dir que dels quatre factors en que es descomposa la ràtio despesa/PIB, el referent al mercat de treball correspon realment a la banda dels ingressos.

6. En els darrers anys la situació ha estat de superàvit d'ingressos respecte a despeses, el que ha permès acumular un fons de reserves des de l'any 2000.

7. Per les altres pensions contributives –incapacitat, viduïtat i supervivència–, menys lligades al envelliment, es pot obtenir una descomposició similar on enlloc de la taxa de dependència i de cobertura apareix únicament la inversa de la taxa de sustentabilitat –la ràtio entre població activa i nombre de pensionistes.

El Quadre 8 mostra els resultats de la descomposició de la despesa per a Catalunya i per a la resta de l'Estat.⁷ L'any 2007, la ràtio despesa/PIB resulta ser superior en el cas de Catalunya, tot i que tres dels quatre factors són menors. El factor més favorable és la situació del mercat de treball que està molt per sota de la mitjana estatal. La taxa de reemplaçament resulta també bastant inferior. Aquest resultat, tot i que tant la pensió mitjana com la productivitat mitjana són majors a Catalunya, indica que els mecanismes redistributius del sistema de pensions actuen efectivament. Curiosament la taxa de dependència és inferior a Catalunya que a la resta de l'Estat, cosa que no passa als anys anteriors. Això és a causa, probablement, de la major absorció d'immigrants –d'edat mitjana relativament menor- a Catalunya. La raó d'una ràtio despesa/PIB més gran a Catalunya l'hem de trobar, doncs, en la major taxa de cobertura, que compensa tots els altres factors. Val a dir però que, donat el caràcter contributiu del sistema, probablement la major taxa de cobertura respon a la major participació laboral, ja que una major participació laboral genera a la llarga més drets a pensió. Això dóna lloc a un efecte positiu sobre la sostenibilitat a curt termini –augmenta el denominador de la ràtio despesa/PIB- i un efecte negatiu a llarg termini –augmenta el numerador de la ràtio.

Quadre 8. Descomposició de la ràtio despesa en jubilació / PIB en els seus components

2007	DTJ/PIB	D	1/TP*TE	C	R
Total	4,93%	24,20%	150,37%	65,65%	20,62%
Catalunya	4,97%	24,12%	138,91%	76,91%	19,29%
Reste Estat	4,91%	24,22%	152,75%	63,53%	20,91%
2006					
Total	4,95%	24,27%	152,46%	65,80%	20,34%
Catalunya	4,99%	24,29%	139,69%	76,93%	19,13%
Reste Estat	4,94%	24,27%	155,14%	63,71%	20,61%
2005					
Total	4,95%	24,45%	155,85%	64,72%	20,07%
Catalunya	4,97%	24,59%	141,78%	74,97%	19,01%
Reste Estat	4,94%	24,42%	158,80%	62,79%	20,30%
2004					
Total	4,99%	24,59%	161,65%	64,67%	19,41%
Catalunya	4,97%	24,82%	146,88%	74,71%	18,26%
Reste Estat	4,99%	24,55%	164,74%	62,77%	19,67%

Els anys anteriors a 2007 s'observa la mateixa pauta, tot i que la taxa de dependència a Catalunya es situa encara lleugerament per sobre de la de la resta de l'Estat. Si mirem l'evolució dels quatre factors s'observa que la taxa de dependència es va reduint gràcies a l'efecte de la immigració a tot l'Estat però amb més força a Catalunya. Igualment, el factor mercat de treball no deixa de millorar. La taxa de cobertura mostra una evolució més aviat erràtica ja que els canvis en aquest cas s'observen a més llarg termini. Finalment, la taxa de reemplaçament mostra una tendència a l'alça, probablement a causa de la millora en les pensions mínimes. Curiosament la ràtio despesa/PIB resultant per l'any 2004 és lleugerament inferior a Catalunya, tot i que en aquest cas tant la taxa de dependència com la de cobertura són superiors.

La descomposició dels ingressos no resulta tan informativa ja que la ràtio ingressos / PIB és aproximadament igual a la taxa de cotització, que es manté bastant estable entre CCAA i al llarg del temps.⁸ En concret, el seu valor l'any 2007 és del 12,20% al total de l'Estat i del 12,27% a Catalunya, mostrant un petit efecte redistributiu que actua, segurament, mitjançant els topalls de cotització. Ambdues xifres es mantenen estables al llarg del període analitzat.

Com a resum, la taula següent mostra per a les principals magnituds analitzades la relació entre el seu valor a Catalunya i el total estatal o el de la resta de l'Estat.

8. En el cas de la resta de pensions, menys afectades per l'envelliment, enlloc de la taxa de dependència i de la taxa de cobertura apareix la taxa de suport, la relació entre població activa i pensionistes.

9. A l'apèndix II es mostren els resultats d'aquesta descomposició per totes les CCAA.

Quadre 9. Resum dels trets diferencials del Sistema de pensions a Catalunya i a la resta de l'Estat

	2007	2006	2006	2004
	RÀTIO Catalunya / Total Estat			
PIB	18,71%	18,81%	18,81%	18,83%
Població	15,93%	15,85%	15,76%	15,67%
	RÀTIO Catalunya / Resta Estat			
Banda dels ingressos				
Ocupats/Població	109,97%	111,15%	112,15%	112,43%
PIB per ocupat	110,42%	110,02%	109,64%	110,85%
Cotitzacions/PIB ~ Taxa de Cotització	100,72%	101,14%	101,31%	100,54%
Banda de les despeses				
Taxa cobertura	121,06%	120,75%	119,40%	119,02%
Taxa reemplaçament (R)	92,25%	92,82%	93,65%	92,83%
Taxa de dependència	99,59%	100,08%	100,70%	101,10%

En primer lloc, les dues primeres files analitzen el pes de Catalunya respecte al total de l'Estat en termes de PIB i població. És destacable el fet que Catalunya produeix gairebé el 19% del PIB del Estat mentre que la seva població està per sota del 16%. Aquesta diferència es deu tant a una major taxa d'ocupació com a un major PIB per ocupat, sent ambdues xifres un 10% superiors a Catalunya que a la resta de l'Estat, com es mostra a les files tercera i quarta. Això té implicacions clares en el sistema de pensions. Així, per la banda dels ingressos, si bé el volum d'ingressos és superior a causa de la major ocupació i cotització mitjana a Catalunya respecte a la resta de l'Estat, la cotització relativa –o taxa de cotització mitjana- és només lleugerament superior, al voltant de l'1%, mostrant que els mecanismes redistributius no produeixen grans diferències per la banda dels ingressos. Per contra, a la banda de la despesa s'observa més efecte redistributiu, ja que la taxa de reemplaçament (la ràtio entre la pensió mitjana i la productivitat mitjana) és al voltant d'un 8% inferior. La redistribució que actua en el sistema de Seguretat Social espanyol fa que la major productivitat mitjana de l'economia catalana no es reflecteixi proporcionalment en una major pensió mitjana. La dimensió contributiva del sistema s'observa en la major taxa de cobertura, l'únic factor que explica la major xifra de despesa total en termes del PIB.

LA BALANÇA FISCAL DEL SISTEMA DE SEGURETAT SOCIAL CATALÀ
AMB L'ADMINISTRACIÓ CENTRAL

3 CONCLUSIONS

3. Conclusions

En l'àmbit de la Seguretat Social, Catalunya també pateix un dèficit fiscal amb l'Estat. Tot i que de menor magnitud que el dèficit fiscal global no és menyspreable, es dona al llarg de tot el període analitzat (2004-2007) i es situa l'any 2007 en 3.644 milions d'euros, el que suposa l'1,85% del PIB de Catalunya, i el 14,7% dels ingressos aportats.

En aquest estudi de la Fundació Cercle d'Estudis Sobiranes s'ha aprofundit en les causes d'aquest dèficit mitjançant una descomposició factorial que mostra que Catalunya genera més ingressos a la Seguretat Social que la resta de l'Estat per la seva molt superior taxa d'ocupació i per la seva major cotització mitjana. En canvi, pel que fa a les despeses, i per tant, en el nivell de les pensions, queda palès que Catalunya rep menys despesa que la resta de l'Estat. A part del fet que la major ocupació a Catalunya genera menys pes de la despesa en relació al PIB, hi ha altres raons que rauen estrictament a la banda de la despesa. En primer lloc, la major immigració a Catalunya respecte a la resta de l'Estat implica una menor taxa de dependència demogràfica en la actualitat i, possiblement en el futur. En segon lloc, la taxa de reemplaçament –la ràtio entre pensió i productivitat mitjana– és menor a la de la resta de l'Estat, a causa dels mecanismes redistributius inclosos a la política de pensions. Finalment, l'únic factor que dona lloc a major despesa a Catalunya és la major taxa de cobertura –relació entre el nombre de pensions i la població major de 65 anys– que reflecteix la major participació laboral històrica a Catalunya.

En resum, els factors esmentats donen com a resultat uns majors ingressos (aportacions) i una menor despesa en pensions a Catalunya respecte a la resta de l'Estat. Clarament, la causa més important es la major taxa de ocupació catalana. Però, a més, el fet que la pensió mitjana no reflecteixi la major productivitat de l'economia catalana, a causa de la política redistributiva, fa que les despeses siguin inferiors a les que s'obtidrien amb un sistema propi de seguretat social.

El nostre sistema de pensions és un sistema de repartiment que implica que la Seguretat Social utilitza les cotitzacions que recapta en cada moment per fer front a les pensions que ha de pagar en cada moment. D'aquesta manera, les cotitzacions que paguen aquells que contribueixen a la Seguretat Social, ja siguin treballadors o empresaris, serveixen per a cobrir les necessitats de pensions d'aquells que les perceben en el mateix moment. Per aquesta raó, la transició d'un sistema centralitzat espanyol de Seguretat Social a un sistema propi català de Seguretat Social no comporta més costos que aquells puntuals que es derivin de la negociació de transferència com en qualsevol altra competència. Les pensions es garanteixen igualment donat que la seva naturalesa és de repartiment immediat en el temps, i no pas de capitalització com en altres Estats.

Tanmateix, és important posar de manifest que així com un sistema de seguretat social català podria garantir-se des del primer moment per la seva naturalesa de repartiment, el valor mitjà de la pensió a Catalunya podria ésser significativament superior a l'actual si hom té en compte les dades aportades per aquest estudi. En aquest sentit, per exemple, per a l'any 2007, la pensió mitjana en un Sistema de Seguretat Social propi hagués pogut augmentar en 174,73 euros mensuals i 2.446,26 euros anuals. D'una pensió mitjana anual de 9.856,84 euros es passaria a una pensió mitjana de 12.303,2 euros. Alternativament, aquests ingressos addicionals es podrien haver destinat a dotar un fons de reserva propi per garantir la sostenibilitat a llarg termini del sistema. En aquestes circumstàncies, únicament per als anys 2004 a 2007, el Fons de Reserva a Catalunya hagués pogut ascendir fins als 13.097,20 milions d'euros.

LA BALANÇA FISCAL DEL SISTEMA DE SEGURETAT SOCIAL CATALÀ
AMB L'ADMINISTRACIÓ CENTRAL

REFERÈNCIES

Referències

Castells, A., Barberán, R., Bosch, N., Espasa, M., Rodrigo, F. i Ruiz-Huerta, J. (2000): *Las balanzas fiscales de las Comunidades Autónomas (1991-1996). Análisis de los flujos fiscales de las Comunidades Autónomas con la Administración Central*, Ariel Economía-Fundació Carles Pi i Sunyer d'Estudis Autonòmics i Locals, Barcelona.

Grup de treball per a l'actualització de la Balança Fiscal de Catalunya (2008): *La balança fiscal de Catalunya amb l'Administració Central*, estudi promogut per la part catalana de la Comissió Mixta de Valoracions Administració de l'Estat-Generalitat de Catalunya.

Fundació Irla (2008): Estimació de les balances fiscals de les Comunitats Autònomes respecte de l'Estat espanyol 1995-2005.

Herce, J.A. (1996): "Protección social y competitividad: el caso español", *Serie Economía Pública*, Bilbao, Fundación BBV.

Instituto de Estudios Fiscales (2008): *Las balanzas fiscales de las Comunidades Autónomas españolas con las administraciones públicas centrales 2005*.

Melguizo, A. (2007): "¿Quién soporta las Cotizaciones Sociales empresariales?, Una panorámica de la literatura empírica", *Papeles de Trabajo del Instituto de Estudios Fiscales. Serie economía*, núm. 27.

LA BALANÇA FISCAL DEL SISTEMA DE SEGURETAT SOCIAL CATALÀ
AMB L'ADMINISTRACIÓ CENTRAL

APÈNDIX I: ANÀLISI DE SENSIBILITAT

Apèndix I : Anàlisi de sensibilitat

Hipòtesi central: 50% treballador, 50% ocupador								
flux monetari					flux benefici			
CATALUNYA					CATALUNYA			
	Ingressos	Despeses	Saldo	Saldo (%PIB)	Ingressos	Despeses	Saldo	Saldo (%PIB)
2004	19.827,8	17.046,6	-2.781,1	-1,51%	19.436,5	17.046,6	-2.389,9	-1,76%
2005	21.341,7	18.288,5	-3.053,2	-1,55%	20.914,7	18.288,5	-2.626,2	-1,81%
2006	23.134,6	19.516,1	-3.618,5	-1,73%	22.702,0	19.516,1	-3.185,8	-1,97%
2007	24.641,1	20.996,6	-3.644,4	-1,59%	24.120,5	20.996,6	-3.123,9	-1,85%
RESTA ESTAT					RESTA ESTAT			
	Ingressos	Despeses	Saldo	Saldo (%PIB)	Ingressos	Despeses	Saldo	Saldo (%PIB)
2004	83.061,0	82.391,6	-669,4	-0,16%	83.452,3	82.391,6	-1.060,7	-0,10%
2005	89.289,6	88.226,5	-1.063,0	-0,20%	89.716,5	88.226,5	-1.490,0	-0,14%
2006	97.008,9	94.814,0	-2.194,9	-0,33%	97.441,5	94.814,0	-2.627,5	-0,27%
2007	103.542,3	102.969,5	-572,7	-0,13%	104.062,8	102.969,5	-1.093,3	-0,07%

Hipòtesi 2: 100% treballador, 0% ocupador					Hipòtesi 3: 0% treballador, 100% ocupador			
flux benefici					flux benefici			
CATALUNYA					CATALUNYA			
	Ingressos	Despeses	Saldo	Saldo (%PIB)	Ingressos	Despeses	Saldo	Saldo (%PIB)
2004	19.855,7	17.046,6	-2.809,0	-1,78%	19.017,3	17.046,6	-1.970,7	-1,25%
2005	21.391,5	18.288,5	-3.103,1	-1,84%	20.437,9	18.288,5	-2.149,4	-1,27%
2006	23.185,0	19.516,1	-3.668,9	-1,99%	22.219,0	19.516,1	-2.702,8	-1,47%
2007	24.695,7	20.996,6	-3.699,0	-1,88%	23.545,4	20.996,6	-2.548,8	-1,30%
RESTA ESTAT					RESTA ESTAT			
	Ingressos	Despeses	Saldo	Saldo (%PIB)	Ingressos	Despeses	Saldo	Saldo (%PIB)
2004	83.033,1	82.391,6	-641,5	-0,09%	83.871,4	82.391,6	-1.479,9	-0,22%
2005	89.239,7	88.226,5	-1.013,2	-0,14%	90.193,4	88.226,5	-1.966,8	-0,27%
2006	96.958,5	94.814,0	-2.144,5	-0,27%	97.924,6	94.814,0	-3.110,5	-0,39%
2007	103.487,7	102.969,5	-518,1	-0,06%	104.637,9	102.969,5	-1.668,4	-0,20%

Com mostren els quadres anteriors, la hipòtesi d'incidència de les cotitzacions socials a càrrec dels ocupadors té certa importància a l'hora de calcular el saldo de la balança dels sistema de Seguretat Social català. La que ha estat la hipòtesi central d'aquest treball, que les quotes sobre els ocupadors són en realitat suportades a parts iguals per treballadors i empresaris, dona lloc a un saldo fiscal clarament més negatiu que quan es considera que no existeix translació impositiva, i per consegüent, les quotes als ocupadors recauen en la seva totalitat sobre ells mateixos. Concretament, per l'any 2007, el saldo de la balança és del -1,85% en el primer cas davant del -1,30% en el segon. En conclusió, quant més gran sigui la part de la càrrega fiscal que es consideri suportada pels treballadors, més negatiu serà el saldo de la balança amb la resta de l'Estat. A l'extrem, si es considera que els treballadors suporten el 100% de les quotes patronals, el saldo negatiu assoliria valors màxims segons el criteri del flux del benefici.

LA BALANÇA FISCAL DEL SISTEMA DE SEGURETAT SOCIAL CATALÀ
AMB L'ADMINISTRACIÓ CENTRAL

APÈNDIX II: RESULTATS DE LA DESCOMPOSICIÓ DESGLOSSATS
PER COMUNITATS AUTÒNOMES

Apèndix II : Resultats de la descomposició desglossats per Comunitats Autònomes

Taxa Dependència (D)	2007	2006	2005	2004
Total Estatal	24.20%	24.27%	24.45%	24.59%
Andalusia	21.10%	21.15%	21.29%	21.39%
Aragó	30.54%	30.92%	31.39%	31.83%
Astúries	31.85%	31.91%	32.05%	32.17%
Balears (Illes)	19.44%	19.56%	19.78%	19.97%
Canàries	17.09%	16.88%	16.73%	16.65%
Cantàbria	26.78%	26.97%	27.25%	27.50%
Castella i Lleó	33.95%	34.07%	34.28%	34.46%
Castella- La Manxa	27.57%	28.22%	28.95%	29.59%
Catalunya	24.12%	24.29%	24.59%	24.82%
País Valencià	22.87%	22.94%	23.10%	23.33%
Extremadura	28.43%	28.60%	28.85%	29.09%
Galícia	31.66%	31.53%	31.52%	31.48%
Madrid	20.82%	20.66%	20.61%	20.52%
Múrcia	19.83%	20.10%	20.38%	20.59%
Navarra	25.95%	25.95%	26.05%	26.16%
País Basc	27.11%	26.78%	26.52%	26.24%
Rioja (La)	26.85%	27.07%	27.55%	27.99%
Ceuta	18.13%	17.74%	17.36%	16.97%
Melilla	17.38%	17.34%	16.82%	16.47%

Factor mercat de treball (1/TP*TA)	2007	2006	2005	2004
Total Estatal	150.37%	152.46%	155.85%	161.65%
Andalusia	169.94%	172.78%	178.10%	187.20%
Aragó	139.36%	145.20%	145.21%	150.43%
Astúries	166.48%	170.35%	178.04%	184.73%
Balears (Illes)	140.84%	140.09%	144.04%	145.92%
Canàries	157.03%	159.82%	164.37%	166.33%
Cantàbria	151.01%	154.42%	159.10%	167.04%
Castella i Lleó	152.97%	156.25%	158.90%	168.52%
Castella- La Manxa	152.77%	157.15%	159.79%	165.74%
Catalunya	138.91%	139.69%	141.78%	146.88%
País Valencià	148.70%	149.56%	152.40%	155.81%
Extremadura	172.65%	177.65%	182.07%	187.90%
Galícia	153.65%	157.30%	161.55%	167.96%
Madrid	139.22%	140.55%	143.78%	149.25%
Múrcia	149.78%	154.15%	156.94%	160.06%
Navarra	139.62%	141.05%	143.99%	149.61%
País Basc	147.73%	148.44%	152.41%	158.29%
Rioja (La)	143.37%	142.76%	142.19%	152.28%
Ceuta	210.26%	208.32%	186.06%	189.49%
Melilla	196.79%	193.12%	203.23%	204.24%

Taxa de cobertura (C)	2007	2006	2005	2004
Total Estatal	65.65%	65.80%	64.72%	64.67%
Andalusia	60.17%	60.64%	60.21%	60.26%
Aragó	64.51%	64.19%	62.51%	62.11%
Astúries	70.61%	70.11%	69.08%	69.00%
Balears (Illes)	66.42%	67.20%	66.65%	67.18%
Canàries	50.30%	50.74%	50.68%	51.23%
Cantàbria	70.94%	71.08%	70.01%	69.93%
Castella i Lleó	64.02%	63.91%	62.98%	62.88%
Castella- La Manxa	53.41%	53.62%	53.15%	53.28%
Catalunya	76.91%	76.93%	74.97%	74.71%
País Valencià	64.44%	64.91%	63.49%	63.55%
Extremadura	54.52%	54.69%	54.25%	54.08%
Galícia	74.71%	74.92%	74.47%	74.74%
Madrid	62.07%	62.11%	61.05%	60.96%
Múrcia	62.42%	62.99%	62.57%	63.17%
Navarra	66.81%	66.03%	63.79%	62.75%
País Basc	71.86%	71.49%	68.99%	68.13%
Rioja (La)	68.19%	67.81%	65.84%	65.11%
Ceuta	42.51%	43.51%	43.74%	44.05%
Melilla	37.94%	39.22%	39.57%	40.35%

Taxa de Reemplaçament (R)	2007	2006	2005	2004
Total Estatal	20.62%	20.34%	20.07%	19.41%
Andalusia	21.71%	21.30%	20.73%	19.88%
Aragó	20.12%	19.61%	19.86%	19.18%
Astúries	25.23%	25.11%	24.84%	24.63%
Balears (Illes)	18.61%	18.46%	17.75%	17.32%
Canàries	22.72%	22.19%	21.31%	20.82%
Cantàbria	21.59%	21.33%	21.03%	20.38%
Castella i Lleó	19.35%	19.20%	19.08%	18.11%
Castella- La Manxa	23.04%	22.20%	21.63%	20.68%
Catalunya	19.29%	19.13%	19.01%	18.26%
País Valencià	20.90%	20.56%	20.28%	19.69%
Extremadura	21.33%	20.90%	20.33%	20.10%
Galícia	19.32%	19.12%	19.00%	18.61%
Madrid	21.14%	21.01%	20.84%	20.20%
Múrcia	22.15%	21.30%	20.87%	20.64%
Navarra	19.33%	19.21%	18.93%	18.25%
País Basc	20.51%	20.85%	21.17%	21.02%
Rioja (La)	18.53%	18.61%	18.77%	17.42%
Ceuta	18.35%	19.03%	22.03%	22.17%
Melilla	18.18%	18.69%	18.64%	18.97%

Despesa en pensions de jubilació (%PIB)	2007	2006	2005	2004
Total Estatal	4.93%	4.95%	4.95%	4.99%
Andalusia	4.69%	4.72%	4.73%	4.80%
Aragó	5.52%	5.65%	5.66%	5.70%
Astúries	9.45%	9.57%	9.79%	10.10%
Balears (Illes)	3.38%	3.40%	3.37%	3.39%
Canàries	3.07%	3.04%	2.97%	2.95%
Cantàbria	6.19%	6.32%	6.38%	6.55%
Castella i Lleó	6.43%	6.53%	6.55%	6.61%
Castella- La Manxa	5.18%	5.28%	5.32%	5.40%
Catalunya	4.97%	4.99%	4.97%	4.97%
País Valencià	4.58%	4.58%	4.53%	4.55%
Extremadura	5.71%	5.81%	5.79%	5.94%
Galícia	7.02%	7.10%	7.20%	7.35%
Madrid	3.80%	3.79%	3.77%	3.77%
Múrcia	4.11%	4.16%	4.18%	4.30%
Navarra	4.68%	4.64%	4.53%	4.48%
País Basc	5.90%	5.93%	5.90%	5.95%
Rioja (La)	4.86%	4.88%	4.84%	4.83%
Ceuta	2.97%	3.06%	3.11%	3.14%
Melilla	2.36%	2.45%	2.52%	2.58%

